

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt XXI. Malorum patientiâ Christianum, velut nummum Regis imagine,
signari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPVT XXI.

Malorum patientiã Christianum, velut nummum Regis imagine signari.

§. I.

Christum IESVM fuisse nummum à DEO Patre percussum.

Illa porrò in superioribus non semel memorata Isaiæ sententia, quã Christum in passione describens, illum tanquam à DEO percussum considerat; hanc etiam nobis cogitationem ingerit, quã fortè non inutilis videbitur, ad malorum nostrorum patientiam consolandam.

Cùm etenim certum sit è divinis litteris, Christum crucifixum esse lytrum & pretium magnum redemptionis nostræ: eum non immeritò spectabimus, velut nummum, pretiosum & probatum; quo divinæ justitiæ representato, grande illud debitum, quod in primo parente contraxeramus, dissolutum est, atque antiquum nomen expunctum, & vera libertas ac vita æterna mortalibus comparata.

Quod si quæras hoc viso numismate: *Cujus est imago Matth. 22. hæc & superscriptio?* Respondet olim jam Isaias: *Non est species ei, neq; decor: & vidimus eum, & non erat aspectus. Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à DEO, & humiliatum.* Habes hic nummi imaginem, & quã ille formã, tum etiam à quo percussus sit. Et hæc est superscriptio ejus. *Propter scelus populi mei percussi eum.*

Nummus hic ut esset moneta proba, & æterno Patri ut pretium nostrum accepta, percuti debuit & ictu crebro tundi divinæ justitiæ manu, in incude crucis; & jã non modò servi formam accipere, sed in virum dolorũ & quasi leprosum configurari. Idemq; rursus, non leviter aut obscuris

seuris notis, sed altè omninò, flagrorum, spinarum, & (ut ferè usus est in nummis nostris) ipsà forma crucis, impressus apparuit; & ita ex omni latere percussus, ut nulla in eo reperiretur particula, crucis figurà non insignita, hoc est doloris aut ignominie vacua. Quòd si ipse DEI Unigenitus, qui seu formam DEI, seu formam hominis in eo spectares, totus aurum erat & pretium, attamen validè à DEO Patre percuti debuit, ut ista passionis & crucis tanquam publicè & legitimè formà signaretur: quid demum me fiet; aut quantis me putem, & quàm validis afflictionum ictibus, ut debitum in modum configuret, esse pulsandum? qui, ferri instar, vilis & obscurus, tum etiam ad typi divini impressionem durus sum; insuper & alià formà antè percussus: mihi ut recedendo reformandòve, eò majore vi, eòq; pluribus ac repetitis percussibus opus sit; dum veteris hominis effigie oppressà & abolitè penitus, novissimi Adam imaginè, hoc est, Jesu Christo crucifixo, consigner. Veluti nos què admonet B. Apostolus: *ut sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem celestis.* Sed hoc ipsum modò paulò pluribus exequendum est.

§. 2.

Nos quoque, ceu nummos percutiendos; & eadem cum Christo imagine signandos esse.

Quamobrem ut ista commentatio, in rem usumq; nostrum transferatur; utile erit quæ subjungimus, paulò accuratius expendere.

Primum: cum etiam unusquisque nostrum nummus esse debeat, quo cælum & vita beata comparetur; secundo dùm quod à S. Augustino, de Regni cælorum pretio disserente dictum est: *Res ista tantum valet, quantum es tu; et Ep. ad Madam, & habebis illam:* Et à S. Ignatio Martyre in quadam epistola: *Virum pium esse numisma à DEO signatum:* etiam atque

atque etiam videndum est, quâ formâ hic noster nummus percussus sit, & Christi an bestiae caractere, novi an veteris Adami imagine insignitus. Nisi enim signo Thau, hoc est, Christi cruce signati, nisi tribulationum & passionum tolerantia ad Crucifixi formam percussi aut cusi erimus; velut adulterini nummi rejecti, in coelestes thesauros non inferemur. Quemadmodum enim denarius, regis imaginem ha-

L. 4. c. 70.

bet; ita (ut ait S. Irenaeus) quicumque salvantur, *Regis imaginem & inscriptionem accipiunt*; quia nempe fiunt conformes imaginis Filij DEI, unâ scilicet formâ & eadem imagine signati, istis per gloriam, hic per malorum patientiam. Quod proinde animo probè comprehensum habens Apostolus, id praesertim satagebat, ut cognosceret (seu experiretur) societatem passionum illius, *configuratus morti Philipp. 3. 10.* quod quid est aliud, nisi eandem cum Christo patiente ac moriente figuram suscipere, & tanquam nummos conformes eadem formâ percussos esse. Quibus consentaneè in Lucam scribens S. Ambrosius: *Non mediocris est iste denarius, inquit, quo regis imago formatur, qui trophaum habet*

L. 6. in Luc. c. 7.

Imperatoris expressum. Trophaum quippe Imperatoris nostri, crux est; quâ signandi sumus, ut denarij probabiles, ac Deo accepti inveniamur.

At expressissimè in rem praesentem S. Paulinus; dum Sanctos ait esse aurum ignitum Deo; *quia videlicet (inquit) Ep. 4. ad S. eos per examina passionum in hujus mundi fornace conflatos, invenit (ut scriptum est) dignos se; & in his sacram imaginis sua percussit monetam.* Eosdemq; ipsos subdit à Deo conficturos tanquam numularios seu monetarios; *ut secundum suam formam probabiles Domino cuderent nummos, & abolita de nobis figura Caesaris, vivum Regis aeterni numisma signarent.* Sic ille.

Secundum: Quapropter cum quid tibi grave ac per-
pessu asperum inciderit: assurge animo, & adversus omnem

D d d

malor

malorum vim, temetipsum aliquā ejusmodi meditatione confirma. Nummus es, quo cœlum emendum est, & beata illa æternitas comparanda. Tundendus est nummus, ut regiam in se imaginem, & ab hac pretium, dignitatem, atque æstimationem accipiat. Quid percutientis manum refugis, pretium futurus æternitatis? Percutit te Deus, sed ita nempe necesse est, quò tibi, dilecti Filij sui signum imprimat, quò te ad ejus imaginem conformet, quò ipse in te lineamenta atque figuram recognoscat, atque eodem te, ut monetam legitimam, & cui pretium & usus in cœlo sit, libenter recipiat. *Flagellat enim omnem filium, quem recipit.*

Hebr. 12.

Postremum: Proinde & illud Ecclesiastici præceptum, quo nos ad constantem malorum patientiam hortatur, in hunc ipsum sensum commodè licebit accipere. *Sustine, inquit, sustentationes DEI: coniungere DEO, & sustine, ut crescat in novissimo vita tua. Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe; & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe: quoniam in igne probatur aurum & argentum, homines verò receptibiles in camino humiliationis. Quà quidem gravi & seriâ conduplicatione, perinde facere videtur, ac si diceret: Vis esse homo receptibilis, aurum probatum, moneta cœlo & Deo digna? Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe; ignem, ferrum, malleum, dolores, angores, afflictiones sustine. His enim oportet hominem excoqui; his percuti, tundi; hisce formari, ut morti configuratus Salvatoris, evadat moneta æternitatis.*

Ecli. 2.

O Domine! paratum cor meum, paratum corpus meum. En adsum, tunde me, quando ita convenit; & super incude crucis tuæ positum, quacunquē me voles formâ percutere. *Etenim (ut ait quidam servorum tuorum) dummodo tandem ad portum salutis perveniam: quid cure est, quæ & quanta passus fuero?*

*De imitat.
Chr. 1. 3. c.
57.*

CAPIT